

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2012. június 26.*

„Fellebbezés — Közös piacszervezés — Az új tagállamok csatlakozása miatt elfogadandó átmeneti intézkedések — A cukorágazatra vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 60/2004/EK rendelet — Megsemmisítés iránti kereset — Határidő — Kezdet — Késedelem — Elfogadhatatlanság — Jogalapok — A jogközösséget alkotó elveknek és a hatékony bírói jogvédelem elvének a megsértése”

A C-336/09. P. sz. ügyben,

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli kezdetben: M. Dowgielewicz, később: M. Szpunar, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2009. augusztus 24-én benyújtott fellebbezése tárgyában,
a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: H. Tserepa-Lacombe, A. Stobiecka-Kuik, A. Szmytkowska és T. van Rijn, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, M. Safjan tanácselnökök, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, C. Toader és J.-J. Kasel (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2011. december 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Lengyel Köztársaság az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-258/04. sz., Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2009. június 10-én hozott végzésének (a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a

* Az eljárás nyelve: lengyel.

Lengyel Köztársaságnak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozása következtében a cukorágazatra vonatkozó átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2004. január 14-i 60/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 9., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 42. kötet, 125. o.) 5. cikkének, 6. cikke (1)–(3) bekezdésének, 7. cikke (1) bekezdésének, valamint 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

A csatlakozási szerződés és a 2003. évi csatlakozási okmány

- 2 A Belga Királyság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy Britannia és Észak Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai), és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között, a Cseh Köztársaságnak, az Észt Köztársaságnak, a Ciprusi Köztársaságnak, a Lett Köztársaságnak, a Litván Köztársaságnak, a Magyar Köztársaságnak, a Máltai Köztársaságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Szlovén Köztársaságnak és a Szlovák Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló, Athénban 2003. április 16-án aláírt és a Lengyel Köztársaság által 2003. július 23-án megerősített szerződés (HL 2003. L 236., 17. o.; a továbbiakban: csatlakozási szerződés) 2. cikkének (3) bekezdése előírja:

„A (2) bekezdés ellenére az Unió intézményei a csatlakozás előtt elfogadhatják [a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló, a csatlakozási szerződéshez csatolt okmány (HL 2003. L 236., 33. o.; a továbbiakban: 2003. évi csatlakozási okmány) 41. cikkében] említett intézkedéseket. Ezek az intézkedések csak [a csatlakozási szerződés] hatálybalépése esetén és napján lépnek hatályba.”

- 3 A 2003. évi csatlakozási okmány 41. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben az új tagállamokban fennálló szabályozási rendből az [helyesen: a közös] agrárpolitikának a [2003. évi csatlakozási okmányban] meghatározott feltételek szerinti alkalmazásából eredő szabályozási rendbe való átmenet elősegítése érdekében átmeneti intézkedésekre van szükség, ezeket az intézkedéseket a Bizottság fogadja el a cukor piacának közös szervezéséről szóló [2001. június 19-i] 1260/2001/EK tanácsi rendelet [(HL L 178., 1. o.)] 42. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással, illetve adott esetben a mezőgazdasági piacok közös szervezéséről szóló egyéb rendeletek megfelelő cikkeivel vagy az alkalmazandó jogszabályokban meghatározott bizottsági eljárással összhangban. Az e cikkben említett átmeneti intézkedéseket a csatlakozást követő hároméves időszak alatt lehet meghozni, és azokat csak ez alatt az időszak alatt lehet alkalmazni. A Tanács, a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, ezt az időszakot egyhangú határozattal meghosszabbíthatja.

[...]”

- 4 A csatlakozási okmány IV. mellékletének „Mezőgazdaság” című 4. fejezete, amely az ezen okmány 22. cikkében hivatkozott jegyzékre vonatkozik, 1 és 2. pontjában a következőképpen rendelkezik:

„1. Az új tagállamoknak a csatlakozás időpontjában meglévő, piactámogatási politikájuk részét képező állami készletei feletti rendelkezést a Közösség veszi át az intervenciók intézkedéseknek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarésze által történő finanszírozására vonatkozó

általános szabályok megállapításáról szóló [1978. augusztus 2-i] 1883/78/EGK tanácsi rendelet [(HL L 216., 1. o. ; magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 3. kötet, 266. o.)] 8. cikkének alkalmazásából következő érteken. Az említett készletek kizárólag abban az esetben kerülnek átvételre, ha az adott termékeket érintő állami intervenciót közösségi jogszabályok írják elő, és a készletek megfelelnek az intervencióra vonatkozó közösségi követelményeknek.

2. Az új tagállamok területén a csatlakozás időpontjában szabad forgalomban lévő olyan magán- vagy állami termékkészleteket, amelyek meghaladják a rendes átvihető készletnek tekinthető mennyiséget, ezeknek a tagállamoknak saját költségeikre meg kell szüntetniük.”

- 5 Az említett melléklet „Vámunió” című 5. fejezete előírja:

„[...]

A [Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i] 2913/92/EGK [tanácsi] rendelet [(HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)] és a [Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i] 2454/93/EGK [bizottsági] rendeletet [(HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.)] az új tagállamok vonatkozásában az alábbi különös rendelkezéseknek megfelelően kell alkalmazni:

1. A 2913/92/EGK rendelet 20. cikkére tekintet nélkül, azok az áruk, amelyek a kibővített Közösségben a csatlakozás időpontjában átmeneti megőrzés alatt, vagy az e rendelet 4. cikkének 15. b) pontjában és 16. b)–g) pontjában [helyesen: 4. cikke (15) bekezdésének b) pontjában és (16) bekezdésének b)–g) pontjában] meghatározott valamely vámjogi sors vagy vámeljárás alatt, vagy a kiviteli vámalakiságok elvégzését követően a kibővített Közösségben szállítás alatt állnak, a szabad forgalomba bocsátáskor mentesülnek a vámok és egyéb vámintézkedések alól, feltéve hogy a következő okmányok valamelyikét bemutatják:

[...]”

A 60/2004 rendelet

- 6 A Bizottság 2004. január 14-én elfogadta a 60/2004 rendeletet, amely többek között lényegében és a jelen jogvitát illetően a cukorágazatban az egyébként alkalmazandó közösségi szabályokhoz képest átmeneti eltéréssel egy adózási rendszert vezet be.
- 7 Ily módon az említett rendelet 5. cikke előírja:

„Felfüggesztő eljárás

A [2003. évi] csatlakozási okmány IV. melléklete 5. fejezetétől, valamint a 2913/92/EGK tanácsi rendelet 20. és 214. cikkétől eltérve, az 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 12 92, 2101 20 92, 2105 és 2202 KN-kód alá tartozó termékekre, [a mezőgazdasági termékek kereskedelme tekintetében a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozása következtében elfogadandó átmeneti intézkedésekről szóló, 2003. november 10-i] 1972/2003/EK bizottsági rendelet [(HL L 293., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 474. o.)] 4. cikkének (5) bekezdésében felsoroltak kivételével, a szabad forgalomba bocsátás napján érvényes *erga omnes* behozatali vámtételt – beleértve mindenféle kiegészítő importvámot – kell alkalmazni, feltéve, hogy

- a) 2004. május 1-je előtt szabad forgalomban voltak a 2004. április 30-i összetételű Közösségben vagy egy új tagállamban, és;

b) 2004. május 1-jén

i. átmeneti megőrzés alatt állnak, vagy

ii. a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (15) bekezdésének b) pontjában és 4. cikke (16) bekezdésének b)–g pontjában meghatározott vámjogi rendeltetések vagy vámeljáráások valamelyikének hatálya alatt állnak a Közösségben, vagy

iii. a kiviteli alakítások elvégzése után a kibővített Közösségbe történő szállítás alatt állnak.

Az 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30, 1702 60 80 és 1702 90 80 KN-kód alá tartozó finomított C répacukor, C izoglukóz szirup, illetőleg C inulin szirup kivételével az első albekezdést nem kell alkalmazni a Tizenötök Közösségéből exportált termékekre abban az esetben, ha az importőr bizonyítja, hogy nem került sor export-visszatérítés igénylésére az exportőr ország termékeire vonatkozóan. Az importőr kérésére az exportőr gondoskodik arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság rávegye a kiviteli nyilatkozatra azt a tényt, hogy nem igényeltek export-visszatérítést az exportőr ország termékeire.

(2) A [2003. évi] csatlakozási okmány IV. mellékletének 5. fejezetétől, valamint a 2913/92/EGK tanácsi rendelet 20. és 214. cikkétől eltérve, a harmadik országokból érkező, az 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 12 92, 2101 20 92, 2105 és 2202 KN-kód alá tartozó termékekre, az 1972/2003/EK bizottsági rendelet 4. cikk (5) bekezdésében felsoroltak kivételével, a szabad forgalomba bocsátás napján érvényes importvámot [helyesen: *erga omnes* behozatali importvámot]– beleértve mindenféle kiegészítő importvámot – kell alkalmazni, feltéve hogy

a) 2004. május 1-jén egy új tagállamban a 2913/92/EGK rendelet 4. cikke (16) bekezdésének d) pontjában említett aktív feldolgozás vagy 4. cikke (16) bekezdésének f) pontjában említett ideiglenes behozatal alatt állnak;

b) 2004. május 1-jén vagy azt követően bocsátják őket szabad forgalomba.”

8 A 60/2004 rendelet 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Rendellenes készletek

(1) A Bizottság legkésőbb 2004. október 31-ig valamennyi új tagállam vonatkozásában – az 1260/2001/EK rendelet 42. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban – meghatározza a feldolgozatlan állapotban lévő cukor vagy a feldolgozott termékek, izoglukóz és gyümölcscukor formájában lévő cukor azon mennyiségeit, amelyek 2004. május 1-jén meghaladják a rendes átvihető készletnek tekintett mennyiséget, és amelyeket az új tagállam költségére el kell távolítani a piacról.

E többletmennyiség meghatározásakor különösen a csatlakozást megelőző évben az előző évekhez képest a következő vonatkozásokban beállott fejleményeket veszik figyelembe:

a) a feldolgozatlan állapotban lévő cukor vagy a feldolgozott termékek, izoglukóz és gyümölcscukor formájában lévő cukor importált és exportált mennyiségei;

b) a cukor- és izoglukóz-készletek, -termelés és -fogyasztás;

c) azon körülmények, amelyek a készletek képzésében szerepet játszottak.

(2) Az érintett új tagállamok legkésőbb 2005. április 30-ig biztosítják az (1) bekezdésben említett többletmennyiséggel megegyező cukor- és izoglukóz-mennyiségek – közösségi intervenció nélkül történő – eltávolítását a piacról, a következő módok valamelyikével:

a) a Közösségből visszatérítés nélküli export;

- b) a tüzelőanyag-ágazatban való felhasználás;
- c) takarmányozásra szolgáló denaturálás, támogatás nélkül [...].

(3) A (2) bekezdés alkalmazása céljából az új tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai 2004. május 1-jére rendelkeznek egy olyan rendszerrel, amely a feldolgozatlan állapotban lévő cukor vagy a feldolgozott termékek, izoglukóz és gyümölcscukor formájában lévő cukor forgalmazott vagy előállított többletmennyiségeinek azonosítására szolgál, az érintett főbb piaci szereplők szintjén. [...]

Az új tagállamok felhasználják e rendszert arra, hogy az érintett piaci szereplőket rákényszerítsék a meghatározott egyéni többletmennyiségeknek megfelelő cukor- és izoglukóz-mennyiségeknek a piacról a saját költségükön történő eltávolítására. A piaci szereplők bizonyítékot szolgáltatnak az új tagállam számára arra nézve, hogy a termékeket legkésőbb 2005. április 30-ig eltávolították a piacról.

Abban az esetben, ha e bizonyítékot nem szolgáltatják, az új tagállam egy, a szóban forgó mennyiségnek a 2004. május 1-jétől 2005. április 30-ig terjedő időszakban az adott termékre alkalmazandó legmagasabb importterhekkel történő megszorítása után kapott összeggel megegyező díjat vet ki, növelve azt 1,21 euróval 100 kg fehércukor- vagy szárazanyag-egyenértékenként.

A harmadik albekezdésben említett összeg az új tagállam nemzeti költségvetéséhez van rendelve.

[...]

- 9 A 60/2004 rendelet 9. cikke értelmében:

„Ez a rendelet – a [...] csatlakozási szerződés [...] hatálybalépésére is figyelemmel – 2004. május 1-jén lép hatályba.”

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 10 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. június 28-án benyújtott keresetlevelével a Lengyel Köztársaság az EK 230. cikk alapján a 60/2004 rendelet 5. cikkének, 6. cikke (1)–(3) bekezdésének, 7. cikke (1) bekezdésének, valamint 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 11 A Bizottság ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy e keresetet határidőn túl nyújtották be.
- 12 A megtámadott végzésben az Elsőfokú Bíróság kibővített tanácsban határozva a keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította.
- 13 Miután megállapította, hogy az EK 230. cikk ötödik bekezdésében megállapított két hónapos határidőt a 60/2004 rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől, azaz 2004. január 15-től kell számítani, az Elsőfokú Bíróság a különböző eljárási határidők figyelembevételével kimondta, hogy a 60/2004 rendelet megsemmisítése iránti keresetindításra kitűzött teljes határidő 2004. április 8-án éjfélkor lejárt.
- 14 Tekintettel arra, hogy a Lengyel Köztársaság keresetét 2004. június 28-án nyújtották be, az Elsőfokú Bíróság azt elkésettnek nyilvánította.
- 15 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasította.

A felek kérelmei

- 16 Fellebbezésében a Lengyel Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést.
- 17 Az Európai Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 18 A Lengyel Köztársaság a megtámadott végzéssel szembeni fellebbezése alátámasztására öt jogalapra hivatkozik. E jogalapokat először a 60/2004 rendelet hiányos kihirdetésére, másodszer az EK 230. cikk negyedik bekezdésének téves értelmezésére, harmadszor a jogközösséget alkotó elveknek és a hatékony bírói jogvédelem elvének a megsértésére, negyedszer a szolidaritás és a jóhiszeműség elveinek, valamint az eljárási szabályoknak a megsértésére és ötödször az indokolás hiányára alapítja.
- 19 Először is a jogközösséget alkotó elveknek és a hatékony bírói jogvédelem elvének a megsértésére alapított harmadik joglapot kell megvizsgálni.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 20 A Lengyel Köztársaság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy megsemmisítés iránti keresetét elfogadhatatlannak nyilvánította, megfosztotta az új tagállamokat azon joguktól, hogy a 60/2004 rendelet rendelkezéseit az EK 230. cikk második bekezdése alapján bírósági felülvizsgálat alá vessék annak ellenére, hogy ezen rendelet hozzájuk mint tagállamokhoz szólt.
- 21 Miközben emlékeztet arra, hogy az eljárási határidőkre vonatkozó közösségi szabályozás szigorú alkalmazása a jogbiztonság követelményének, illetve annak a feltételnek felel meg, hogy az igazságszolgáltatás során ne érvényesülhessen hátrányos megkülönböztetés, sem önkényes bánásmód, a Lengyel Köztársaság úgy ítéli meg, hogy az ilyen alkalmazás azonban nem indokolhatja a bírói jogvédelemmel kapcsolatos egyenlőtlenséget, amely abból fakadna, hogy az új tagállamok tagállami minőségükben nem vonhatnák kétségbe a 60/2004 rendelet jogszerűségét, még ha e rendelet őket különösen érinti is.
- 22 Jogalapja megalapozására a Lengyel Köztársaság egyrészt a 294/83. sz., *Les Verts* kontra Parlament ügyben 1986. április 23-án hozott ítélet (EBHT 1986., 1339. o.) 23. pontjára hivatkozik, amelyből kitűnik, hogy az Európai Gazdasági Közösség jogközösség, amennyiben sem a tagállamok, sem pedig az intézmények nem mentesek annak vizsgálata alól, hogy jogi aktusaik megfelelnek-e az alkotmányos alapchartának, azaz az EK-Szerződésnek. Másrészt a Lengyel Köztársaság *Poiares Maduro* főtanácsnoknak a C-273/04. sz., *Lengyelország kontra Tanács* ügyben 2007. október 23-án hozott ítélet (EBHT 2007., I-8925. o.) alapjául szolgáló ügyre vonatkozó indítványának 50. pontjára hivatkozik, és arra következtet, hogy az Elsőfokú Bíróság nyilvánvaló módon megsértette a jogközösséget alkotó elveket és a hatékony bírói jogvédelem elvét.
- 23 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság azáltal, hogy egy elkésetten benyújtott kereset mint elfogadhatatlant elutasított, nem sértette meg sem a hatékony bírói jogvédelem elvét, sem a jogközösséget alkotó elveket. Továbbá a Lengyel Köztársaság állításaival ellentétben az, hogy a Lengyel Köztársaság felperesi státusból privilegizált felperesi státusba került a csatlakozási szerződés, valamint a 2003. évi csatlakozási okmány hatálybalépése miatt, nem teszi lehetővé az azon elvtől való eltérést, miszerint az eljárási határidőket szigorúan kell alkalmazni.

A Bíróság álláspontja

- 24 E jogalappal a Lengyel Köztársaság azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy elutasította azt az érvét, amely szerint a 60/2004 rendeletet valamennyi tagállamnak címezték – a Lengyel Köztársaságot is beleértve – oly módon, hogy a Lengyel Köztársaságnak is jogosultnak kellett lennie arra, hogy a rendeletet megtámadhassa az EK 230. cikk második bekezdése szerinti felperesi minőségben.
- 25 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt a megtámadott végzés 54. pontjában rámutatott arra, hogy bár a 2003. évi csatlakozási okmány kifejezetten előírja a közösségi intézmények számára azt a lehetőséget, hogy ezen okmány aláírásának időpontja és az új tagállamok csatlakozásának időpontja között bizonyos intézkedéseket fogadjanak el, az említett okmány nem rendelkezik a közösségi jogi aktusok jogszerűségi felülvizsgálati rendszerétől való semmilyen eltéréssel.
- 26 Ezt követően az említett végzés 55. pontjában az Elsőfokú Bíróság a 152/85. sz., *Misset kontra Tanács* ügyben 1987. január 15-én hozott ítélet (EBHT 1987., 223. o.) 11. pontjára utalva emlékeztetett arra, hogy az eljárási határidőkre vonatkozó közösségi szabályozást szigorúan kell alkalmazni.
- 27 Végül az Elsőfokú Bíróság az említett végzés 56. pontjában úgy ítélte meg, hogy „ha a Lengyel Köztársaság érvét úgy kellene érteni, hogy azon a véleményen volt, hogy várnia kellett a tagállami minőség megszerzéséig ahhoz, hogy keresetet nyújthasson be, hangsúlyozni kell, hogy az EK 230. cikkben előírt keresetindítási határidő általánosan alkalmazandó”, és „[a] Lengyel Köztársaságnak nem kellett tagállamnak lennie”. Az Elsőfokú Bíróság hozzátette, hogy „[e]z a keresetindítási határidő rá mint jogi személyre mindenképpen alkalmazandó [volt]”.
- 28 Azon kérdés eldöntéséhez, hogy a Lengyel Köztársaság jogszerűen megtámadhatta-e a 60/2004 rendeletet az EK 230. cikk második bekezdése szerinti felperesi minőségben, emlékeztetni kell arra, hogy a csatlakozási szerződés 2. cikkének (3) bekezdése kifejezetten előírja az uniós intézmények számára bizonyos intézkedéseknek a csatlakozást megelőzően történő meghozatalát.
- 29 Ezen intézkedések között szerepel többek között a 2003. évi csatlakozási okmány 41. cikke, amelynek értelmében a Bizottság jogosult elfogadni minden olyan átmeneti rendelkezést, amelyre az új tagállamokban fennálló szabályozási rendből a közös agrárpolitika alkalmazásából eredő szabályozási rendbe való átmenet elősegítése érdekében szükség van.
- 30 A 60/2004 rendeletet az említett cikk alapján fogadták el, és amint arra a főtanácsnok indítványa 27. pontjában rámutatott, olyan aktusok közé tartozik, amelyek elfogadása a csatlakozástól függ.
- 31 Mivel a 60/2004 rendeletet a csatlakozási szerződés, valamint a 2003. évi csatlakozási okmány aláírásának időpontja és ezek hatálybalépése között fogadták el, e rendelet eltér a közösségi vívmányok közé tartozó más olyan rendelkezésektől, amelyek az említett csatlakozási szerződés és csatlakozási okmány aláírásakor már hatályban voltak.
- 32 Továbbá, annak ellenére, hogy a 60/2004 rendeletet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* az új tagállamok csatlakozása előtt kihirdették, nem vitatott, hogy az e rendelettel megállapított intézkedéseket elsősorban ezen új tagállamok vonatkozásában az Európai Unióhoz való csatlakozásuktól kezdődően tervezték alkalmazni. Ily módon az említett rendelet, 9. cikkének megfelelően, csak a csatlakozási szerződés hatálybalépésétől függően és annak hatálybalépése napján lépett hatályba.
- 33 A fentiekből az következik, amint azt a főtanácsnok is megjegyezte indítványa 39. és 40. pontjában, hogy az új tagállamokat a 60/2004 rendelet rendelkezései csak csatlakozásuk időpontjától tagállami minőségükben érintették, és e minőségükben kellett tudniuk megtámadni az említett rendelkezéseket.

- 34 A jelen esetben nyilvánvaló, hogy a 60/2004 rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének időpontja, 2004. január 15-e miatt az EK 230. cikkben előírt két hónapos határidő már azelőtt lejárt, hogy a Lengyel Köztársaság az Európai Unióhoz való csatlakozása napján, azaz 2004. május 1-jén megszerezte volna a tagállami minőséget.
- 35 Az új tagállamok tehát a kitűzött határidőn belül nem nyújthattak be az EK 230. cikk második bekezdése szerinti felperesekként a csatlakozási szerződés 2. cikkének (3) bekezdése alapján hozott aktusok elleni kereseteket.
- 36 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy az Unió olyan jogi unió, amelyben az intézmények aktusai felülvizsgálat alá esnek a tekintetben, hogy azok különösen a Szerződéssel és az általános jogelvekkel összeegyeztethető-e (lásd a C-402/05. P. és C-415/05. P. sz., Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 2008. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-6351. o.] 281. pontját, és a C-550/09. sz., E és F ügyben 2010. június 29-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-6213. o.] 44. pontját).
- 37 Az említett elvek ezen unió alapját képezik, és tiszteletben tartásuk azt jelenti – amint azt az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése jelenleg kifejezetten előírja –, hogy az új tagállamokat a régi tagállamokkal egyenlőként kell kezelni.
- 38 Következésképpen az új tagállamoknak az EK 230. cikk második bekezdése szerinti felperesi minőségükben jogorvoslathoz való joggal kell rendelkezniük minden olyan aktussal szemben, amelyet a jelen ügyben vitatotthoz hasonlóan a csatlakozási szerződés 2. cikkének (3) bekezdése alapján fogadtak el, és amely tagállami minőségükben érinti őket.
- 39 Tekintettel arra, hogy e minőséget az új tagállamok csak a csatlakozási szerződés, valamint a 2003. évi csatlakozási okmány hatálybalépésének napján szerezték meg, meg kell jegyezni, hogy ezen államok vonatkozásában az EK 230. cikk ötödik bekezdésében megállapított keresetindítási határidő a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló típusú aktusokat illetően csak ezen időponttól, azaz a jelen esetben 2004. május 1-jétől folyt.
- 40 Az Elsőfokú Bíróság tehát tévesen ítélte meg úgy a jelen ügy sajátos körülményei ellenére, hogy az EK 230. cikk szerinti kereset benyújtásához a Lengyel Köztársaságnak nem volt szüksége tagállami minőségre, és ebből tévesen következtetett arra, hogy az említett tagállam által a 60/2004 rendelettel szemben 2004. június 28-án benyújtott kereset elkészt, következésképpen elfogadhatatlan.
- 41 A fentiekből az következik, hogy a harmadik jogalapot megalapozottnak kell minősíteni.
- 42 Következésképpen anélkül, hogy a Lengyel Köztársaság által felhozott négy másik jogalapot meg kellene vizsgálni, a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni.
- 43 Tekintettel arra, hogy a Bíróságnak az eljárás jelenlegi szakaszában nem áll módjában érdemben határozni a Lengyel Köztársaság által benyújtott kereset érdeméről, a Bíróság alapokmányának 61. cikke alapján az ügyet vissza kell utalni a Törvényszékhez, és a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-258/04. sz., Lengyelország kontra Bizottság ügyben 2009. június 10-én hozott végzését hatályon kívül helyezi.**
- 2) **A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé, hogy az határozzon a Lengyel Köztársaságnak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozása következtében a**

cukorágazatra vonatkozó átmeneti intézkedések megállapításáról szóló, 2004. január 14-i 60/2004/EK bizottsági rendelet 5. cikkének, 6. cikke (1)–(3) bekezdésének, 7. cikke (1) bekezdésének, valamint 8. cikke (2) bekezdése a) pontjának megsemmisítésére irányuló kérelmei tárgyában.

- 3) **A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások